

Förordning om handläggning av ärenden om brott av anställda inom polisen m.m.;

utfärdad den 1 juli 2010.

Regeringen föreskriver följande.

Förordningens tillämpningsområde

1 § Denna förordning innehåller särskilda bestämmelser om polisens handläggning av vissa ärenden som gäller anställda inom polisen, vissa uppdragstagare hos polisen och studenter vid polisprogrammet. Av 7 § framgår att förordningen i vissa delar är tillämplig även vid handläggningen av andra ärenden.

2 § Det som i förordningen anges om anställda inom polisen gäller även anställda vid Statens kriminaltekniska laboratorium.

Felaktigt handlande i samband med arbetet

3 § Förordningen tillämpas vid polisens handläggning av ärenden där

1. det i en anmälan till polisen har påståtts att en anställd inom polisen har gjort sig skyldig till något brott som har samband med arbetet eller på något annat sätt har handlat felaktigt i sin myndighetsutövning,

2. en person har skadats allvarligt antingen under sin vistelse i en polis-arrest eller genom något som en anställd inom polisen har gjort i tjänsten, eller

3. det i något annat fall kan bli fråga om att inleda förundersökning mot en anställd inom polisen för brott som har samband med arbetet.

Det som anges om en anställd inom polisen i första stycket gäller även en person som inte är anställd inom polisen men som med stöd av ett särskilt förordnande från polismyndigheten utför arbete för polisen under ledning av en polis.

4 § Förordningen gäller dock inte sådana ärenden som anges i 3 § om

1. det är fråga om ett annat brott mot trafikförfattningar än brott mot 1 § andra stycket eller 3–5 §§ lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott,

2. det inte inträffat någon allvarlig skada som anges i 3 §, och

3. polismyndigheten beslutar att utfärda ett föreläggande om ordningsbot eller att inleda förundersökning.

SFS 2010:1031

Ett beslut om att lägga ned en sådan förundersökning som avses i första stycket 3 ska fattas av åklagare.

Brott som inte har samband med arbetet

5 § Förordningen tillämpas också vid polisens handläggning av ärenden där det har uppstått en fråga om att

1. en anställd inom polisen har gjort sig skyldig till något brott som inte har samband med arbetet, eller
2. en student vid polisprogrammet har gjort sig skyldig till något brott.

6 § Förordningen gäller dock inte sådana ärenden som anges i 5 § om

1. endast penningböter är föreskrivet för brottet, och
2. polismyndigheten beslutar att utfärda ett föreläggande om ordningsbot eller att inleda förundersökning.

Ett beslut om att lägga ned en sådan förundersökning som avses i första stycket 2 ska fattas av åklagare.

Utredningar i andra ärenden

7 § Utöver vad som anges i 3 och 5 §§ tillämpas förordningen vid polisens handläggning av de ärenden som vid Åklagarmyndigheten handläggs av de åklagare som är särskilt avdelade för utredning av ärenden om brott av anställda inom polisen, åklagare, domare och vissa andra offentliga befattningshavare. Detsamma gäller vid polisens handläggning av de ärenden som handläggs av riksåklagaren, om riksåklagaren inte bestämmer annat.

Kriminalunderrättelseverksamhet

8 § Förordningen tillämpas också vid sådan kriminalunderrättelseverksamhet som syftar till att klarlägga om en anställd inom polisen, en sådan uppdragstagare som avses i 3 § andra stycket eller en student vid polisprogrammet utövar eller kan komma att utöva allvarlig brottslig verksamhet.

Handläggningen

9 § Ärenden som anges i 3, 5, 7 och 8 §§ handläggs vid Rikspolisstyrelsen.

Brottsutredningar

10 § Ett sådant ärende som avses i 3 eller 5 § ska omedelbart överlämnas till åklagare för prövning av om en förundersökning ska inledas.

En sådan förundersökning ska bedrivas med särskild skyndsamhet.

11 § Den myndighet där anmälan har gjorts eller där frågan om att inleda en förundersökning har uppstått ska omedelbart vidta de åtgärder som brådskar och som inte utan olägenhet kan skjutas upp.

12 § Förhör med en anställd inom polisen, en sådan uppdragstagare som anges i 3 § andra stycket eller en student vid polisprogrammet ska hållas av åklagaren eller av en polis som är verksam vid Rikspolisstyrelsen.

Om ett förhör inte utan olägenhet kan skjutas upp, får förhöret hållas av en polis som tjänstgör vid en annan myndighet än Rikspolisstyrelsen. Den som håller förhöret i ett sådant fall ska, om inte åklagaren av särskilda skäl bestämmer något annat, tjänstgöra vid en annan myndighet och ha högre tjänsteställning än den som hörs.

13 § En polismyndighet ska, om det i ett ärende finns behov av en kriminalteknisk undersökning, lämna Rikspolisstyrelsen det biträde som behövs.

En polismyndighet ska också, om det i ett ärende finns behov av utredningspersonal med särskild kompetens, lämna biträde till Rikspolisstyrelsen om inte särskilda skäl talar mot det.

Kriminalunderrättelseverksamhet

14 § Uppstår fråga om att en anställd inom polisen, en sådan uppdragstagare som avses i 3 § andra stycket eller en student vid polisprogrammet utövar eller kan komma att utöva allvarlig brottslig verksamhet, ska ärendet genast lämnas över till Rikspolisstyrelsen. Styrelsen ska omedelbart lämna ärendet vidare till åklagare för prövning av om en förundersökning ska inledas.

Finner åklagaren att det inte finns grund för att inleda en förundersökning, ansvarar Rikspolisstyrelsen för det vidare arbetet med att klarlägga om allvarlig brottslig verksamhet har utövats eller kan komma att utövas. Rikspolisstyrelsen kan i ett sådant ärende begära biträde av en polismyndighet.

Åklagaren ska i varje ärende fortlöpande informeras om resultatet av verksamheten för att kunna ta ställning till om en förundersökning ska inledas. Även den berörda polismyndigheten ska fortlöpande ges samma information.

Information till berörda myndigheter och styrelser

15 § Rikspolisstyrelsen ska underrätta berörda myndigheter om sådana inkomna ärenden som anges i 3 och 5 §§ och som gäller myndighetens anställda och uppdragstagare. Underrättelse ska även lämnas när ett ärende har slutbehandlats.

Rikspolisstyrelsen ska också snarast underrätta den myndighet där den misstänkta personen är anställd eller tjänstgör om omständigheter som kan vara av betydelse för bedömningen av om en befattningshavare bör sägas upp, avskedas eller avstängas från sin tjänst eller inte längre förordnas på grund av misstanke om brottslig gärning eller annat grovt olämpligt beteende.

Av polisförordningen (1998:1558) framgår att en polisstyrelse får utse en eller flera av sina ledamöter eller en eller flera av de valda ledamöterna i en polisenämnd att särskilt följa utredningar i ärenden som anges i 3 §.

16 § Rikspolisstyrelsen ska fortlöpande informera dess styrelse om inkomna och avslutade ärenden enligt 3 eller 5 §.

SFS 2010:1031

Av förordningen (1989:773) med instruktion för Rikspolisstyrelsen framgår att Rikspolisstyrelsens styrelse ska utse en eller flera av sina ledamöter att särskilt följa utredningar i ärenden som anges i 3 eller 5 §.

17 § Möjligheten för ledamöter av polisstyrelsen och Rikspolisstyrelsens styrelse att få följa förundersökning i vissa fall följer av 7 a § förundersökningskungörelsen (1947:948).

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

På regeringens vägnar

TOBIAS BILLSTRÖM

Charlotte von Essen
(Justitiedepartementet)